

ձեռնարկու ըլլայ տպագրելու հայերէն Աստուածաշունչը: Այս նպատակաւ Հոռոմ կ'ուղարկէր Գրիգոր սարկաւազը Աստուածաշունչի օրինակով մը, որպէս զի եթէ յանձնատու ըլլայ Ս. Աթոռը տպագրելու գայն, Գրիգոր կարենայ հսկել տպագրութեան վրայ³: Բայց մեծածախս հրատարակութիւն մը կը պահանջէր կաթողիկոսը: Ս. Աթոռը ծախքէ աւելի Աստուածաշունչի հայերէն ընդարի վերաքննութիւնը դժուարին տեսաւ. այս պատճառաւ ալ չառաւ խնդիրը լուրջ նկատողութեան:

Աստուածաշունչի տպագրութեան հարցը երկրորդ անգամ Ս. Ժողովի առջեւ դրուեցաւ 1630ին: Ջուղայեցիք իրենց ի ձեռն Հ. Յ. Թադէոսի ներկայացուցած աղերսագրին մէջ կը խնդրէին Ս. Ժողովէն Հոռոմի մէջ հայկական Տպարան մը եւ հայերէն Աստուածաշունչի տպագրութիւնը. ծախքերը հայ վաճառականները իրենց վրայ կ'առնէին:

Relatio brevis կը դրէ թէ 1630ին Մովսէս կաթողիկոս դիմած է Ս. Գահին խնդրելու Դպրանոց եւ «Հայկական Տպարան» (§ 25): Այս մասին Ս. Ժողովը երկար չէ զբաղած, որովհետեւ Հայատառ Տպարան մը գոյութիւն ունէր արդէն Հոռոմ:

Նկատմամբ Աստուածաշունչի, զոր հայ վաճառականները կ'ուզեն տպագրել տալ իրենց ծախքով, խօսք եղաւ վասն իրաց Հայոց Մասնաժողովի նխատերու մէջ, որոնք տեղի ունե-

³ Պալճեան, էջ 311—312: